

og kigge på det og sige: Åh, hvorfor er det, vi ikke rigtig kan komme igennem med det her? Så jeg blev mere og mere skeptisk over for at flytte de store mest forurenende virksomheder over til staten.

Når jeg overhovedet fik tanken, var det jo, fordi vi havde erfaringerne for mange år siden med Cheminova og sådan noget og så, at Ringkøbing Amt jo ingenting gjorde. Så var det logisk, at vi sagde, at det så skulle ind til staten. Men siden skete der jo så faktisk det, at amterne tog sig gevaldigt sammen, og f.eks. tror jeg ikke i dag, at vi havde fået reguleret Cheminova så godt, hvis vi ikke havde haft det sådan, at det ikke lå ude i kommunerne. Men jeg tror også, det er blevet bedre reguleret, har fået en stærkere miljøregulering, end hvis vi havde haft det direkte i staten.

Det behøver jeg ikke at have ret i. Det er bare 20-25 års erfaring på miljøområdet, der har fået mig til at se, at det faktisk er et forholdsvis genialt sted at have det liggende. Det ligger ikke ude i kommunerne, det er ikke helt tæt på de allertætteste økonomiske interesser. Det er heller ikke helt inde i staten og dermed alt for nær ved, kan man sige, en minister. Jeg tror faktisk, at det er en af styrkerne ved, at vi i Danmark har fået en rimelig regulering af en række af de store industrivirksomheder.

KL 17.00

Det er den tanke, jeg kommer til det her forslag med, og så er det klart, at når jeg så ser, at der står i forslaget, at 235 af de mest forurenende virksomheder skal til staten og resten til kommunerne, bliver jeg jo ikke vildt begejstret. Hvis min tankegang og det, jeg har med i bagagen, er rigtigt, er det sådan set to beslutninger, hvor ingen af dem nødvendigvis er rigtige. Jeg behøver jo ikke at have ret, og vi får først at se om en del år, om jeg har ret. Men min store bekymring er, at vi nu sætter 2.000 miljøtunge virksomheder ud i kommunerne uden sikkerhed for, hvordan det skal køre og kommer til at køre.

Jeg skal lidt modsat det, Enhedslisten siger omkring de kommunale samarbejder på det her punkt, sige, at hvis jeg ikke kan få det til at ligge i regionerne, håber jeg da, at kommunerne arbejder sammen og pooler deres kompetencer på regionalt niveau – for min skyld gerne i geografiske områder, der utrolig meget ligner regionerne. Men det betyder jo ikke, at jeg ikke er enig i kritikken af, at der er et demokratisk problem. Det er jeg enig med Enhedslistens ordfører i.

Alt det, jeg nu har sagt, illustrerer jo problemet med det her forslag og det, at vi med hensyn til miljøgodkendelserne får en model som den her. Så jeg vil utrolig gerne have den grundkonstruktion ændret, men det lyder jo efter debatten at dømme ikke som en særlig realistisk mulighed.

Det andet, jeg vil hæfte mig ved, er det om interessekonflikter, som jeg var inde på i spørgsmålet til Det Konservative Folkepartis ordfører. Her vil jeg i hvert fald appellere til regeringen om, at vi får kigget nøje igennem, hvor interessekonflikterne kan føre til, at man ikke får foretaget de rigtige afvejninger, hvor kommunen kommer til at, ja, have det i baghovedet, at det kunne være, at det var en fordel, hvis kravene var lidt mindre osv. – det er jo meget svært at få det ud ad hovedet, fordi tallene vil ligge på bordet – og også hvor det kan forhindre teknologiske fremskridt, f.eks. det eksempel, jeg nævnte med havnesediment, osv.

Det vil jeg gerne have at vi kigger nærmere på, for jeg synes, at vi får en stor principiel problemstilling, fordi vi ikke længere har et amtligt eller regionalt niveau til at kunne afbalancere det.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet især kan gøre noget ved det med interessekonflikterne. Når det drejer sig om det andet, så virker det, som om regeringspartierne er forholdsvis stålsatte: Det skal løses på den måde, som de har lagt op til. Det er jo altså det helt modsatte signal af det, som f.eks. hr. Dohrmann hele tiden prøver at sende, nemlig at det er os, som kritiserer det, og som ingenting vil. Men vi vil da en hel masse. Det er sådan set de partier og regeringen, som har lagt det her frem, som ikke vil rukke sig ud af stedet, og som ikke vil høre på argumenterne.

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Så er den næste ordfører hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt, som hr. Martin Lidegaard var inde på i sit indlæg, at vi i fremtiden faktisk står over for en række vigtige miljømæssige udfordringer, som skal løftes, og som vi hurtigst muligt skal komme i gang med.

Derfor ville jeg nok også være indstillet på at lade det her glide igennem som et sideelement i en måske lidt tåbelig strukturreform, hvis det ikke var, fordi det havde alvorlige, negative kon-